

Política | Actualitzat el 10/12/2020 a les 20:51

Núria Marín, la veïna de la Torrassa que va renegar del seu padrí

Factòtum del PSC i emancipada de l'ombra de Celestino Corbacho, el seu nom ha estat en les travesses de ministrables i ja va haver de fer front amb 40 alcaldes al cas dels sobresous a la FMC, finalment arxivat

L'alcaldesa de l'Hospitalet, Núria Marín, durant una entrevista a NacióDigital l'any passat | Marc Moliner

"Marxeu!", va exigir a la Policia Nacional l'1-O del 2017. La imatge de com es va encarar als agents policials a les portes de l'Institut Can Vilumara perquè aturessin les càrregues contra els seus veïns que custodiaven les urnes la van convertir en un *rara avis* dins del PSC, malgrat ser sempre fidel a les directrius de la cúpula. Aquella tardor, el seu telèfon va treure fum. A l'altra banda de l'auricular: des de Mariano Rajoy a Carles Puigdemont, des de Pedro Sánchez a la Casa Reial, des d'empresaris a representants sindicals. Núria Marín (l'Hospitalet de Llobregat, 1963) és tot un factòtum dins del socialisme, però també una dirigent que ha llaurat la seva trajectòria en base a relacions que van més enllà del seu propi partit. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/179340/nuria-marin-si-no-tinc-majoria-absoluta-oferirem-comuns-governar-plegats-hospitalet>) La investigació que l'ha situat ara a l'ull de l'huracà pel cas de presumpta corrupció del Consell Esportiu suposa una estocada sobre una peça clau del partit que comanda Miquel Iceta.

Alcaldesa de la segona ciutat de Catalunya. Presidenta de la Diputació de Barcelona, tercera institució del país. Presidenta del PSC. Secretària de Cohesió de l'executiva federal del PSOE. En el currículum d'aquesta veïna del barri de Collblanc-la Torrassa, forjada en el planter del PSC durant quasi quatre dècades -primer a les joventuts i, des del 1981, amb carnet socialista-, pràcticament

només hi falta la cartera ministerial. Qui la coneix de prop assegura que d'oportunitats no li han faltat i, de fet, el seu nom ha estat sempre en les travesses de Ferraz.

Però si una cosa ha tingut clara sempre Marín es la de voler tallar amb els paral·lelismes de qui va ser el seu antecessor polític, Celestino Corbacho, qui li va cedir el testimoni de l'alcaldia l'any 2008 quan va ser nomenat ministre de Treball del govern de Zapatero. Ha preferit que el seu trajecte anés vinculat a la proximitat i el municipalisme, on es mou com a peix a l'aigua en el que es pot definir com el gran bastió històric del PSC des de que va perdre l'alcaldia de Barcelona. Per contra, els seus principals detractors a dreta i esquerra l'acusen d'abonar el clientelisme des d'un ajuntament que no ha tingut mai cap govern que no sigui del PSC.

Dotze anys després, Marín comanda amb mà de ferro la ciutat i ha trencat tots els llaços amb Corbacho, ara a l'òrbita de Ciutadans (<https://www.naciódigital.cat/noticia/177640/corbacho-aboca-campanya-ciutadans-espera-rivera-faci-mateix-amb-valls>). La relació es va deteriorar des del principi del relleu. Desempallegar-se de l'ombra de l'exalcalde i exministre, sempre obstinat en marcar-la de prop, no ha estat fàcil. Més encara quan ell només va conèixer la majoria absoluta durant els 14 anys a l'alcaldia i ella tot just va complir amb aquesta assignatura pendent a les eleccions municipals del 26 de maig del 2019.

Una victòria contundent amb 14 regidors, la seva, treballada a base de potenciar el contacte de tu a tu amb els veïns -la seva campanya electoral va ser atípica- i que ara es veu enterbolida pel cas del Consell Esportiu, pel qual està sent investigada per malversació i omissió del deure de perseguir un delicte. (<https://www.naciódigital.cat/noticia/212882/nuria-marin-imputada-cas-consell-esportiu-hospitalet>) L'oposició i els rivals polítics en demanen la dimissió i n'assenyalen "l'opacitat" amb què ha gestionat un cas que fins ara afectava dos dels seus regidors (<https://www.naciódigital.cat/noticia/211597/nuria-marin-posa-tallafoc-al-cas-consell-esportiu-ni-refereix-ni-cessa-investigats-malversacio>). A nivell local, l'acusen d'haver actuat amb tebior per protegir-los a capa i espasa, ja que continuen al consistori. Ara, el cas que l'arrossega també a ella. A escala nacional, el PSC ha optat aquests mesos per no embrutar-se les mans i delegar en la seva figura la presa de decisions. Avui, però, sí que ha sortit en defensa de la seva emblemàtica alcaldessa.

[noticia]212882[/noticia]

No és la primera causa judicial a la qual ha de fer front. Marín ja va haver de declarar juntament amb una quarantena d'alcaldes de diferents partits l'any 2014 com a investigada en la peça 25 bis A del cas Mercuri per presumptes sobresous irregulars a la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) implantats durant l'etapa de l'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos al capdavant de la institució. Finalment, el cas va ser arxivat en considerar-se que la FMC operava amb fons privats malgrat que el seu finançament és eminentment públic. Abans, però, Marín va retornar els 14.434,80 euros bruts cobrats en concepte de dietes i desplaçaments que van estar sota sospita.

De mare navarresa i pare basc, de gest contundent i sever, però a la vegada gens avesada als escarafalls o estridències, Marín ha preferit cultivar un perfil propi de gestió en una ciutat trinxada per les vies del tren -el projecte de soterrament continua sent la Sagrada Família de l'Hospitalet-, sempre a l'ostracisme de la capital catalana i amb el repte de recosir el conglomerat de barris marcats per les desigualtats. Res tenen a veure la Torrassa, la Florida o Collblanc -especialment castigats durant la pandèmia del coronavirus- amb el centre de la ciutat o els nuclis de Sant Josep o Santa Eulàlia. Ho sap com a veïna de tota la vida de la ciutat i també com a càrrec públic, ja que va ser regidora per primera vegada l'any 1995.

Aquest repte de recosir la ciutat ferida per unes barreres físiques que també s'han traduït en socials és el que ha intentat convertir en un *modus operandi* a l'hora d'intentar establir ponts amb altres formacions polítiques. Sempre, és clar, fidel i al servei dels interessos del seu partit. Per això, i per l'objectiu recíproc de conservar poder i recursos, s'explica l'acord amb Junts per Catalunya per comandar la Diputació de Barcelona, que sobreviu a la discrepància irresoluble entre

independentistes i unionistes. Ironies de la política, va ser precisament Corbacho qui la van consolidar simbòlicament com a presidenta de la tercera institució catalana lliurant-li la vara (<https://www.naciodigital.cat/noticia/183818/nuria-marin-nova-presidenta-diputacio-gracies-vots-jxcat>) . "No podem renunciar de cap manera al diàleg", v (<http://www.naciodigital.cat/noticia/183835/nuria-marin-nova-presidenta-diputacio-no-podem-renunciar-cap-manera-al-dialeg?rlc=an>) a assegurar en la presa de possessió. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/183835/nuria-marin-nova-presidenta-diputacio-no-podem-renunciar-cap-manera-al-dialeg?rlc=an>)

Una incondicional d'Iceta amb perfil propi

A la interna, Marín ha estat sempre una dirigent incondicional a les directrius de Miquel Iceta i també al programa que ha desplegat el PSC en funció dels seus objectius electorals. La seva constància, la fita de mantenir el gran bastió de l'Hospitalet i el seu rol de poder en l'àmbit metropolità han estat premiats amb la presidència del partit (<https://www.naciodigital.cat/noticia/192640/eva-granados-salvador-illa-seran-escuders-iceta-al-capdavant-psc?rlc=an>) , càrrec que va estrenar des del congrés de tot just fa un any.

Malgrat mantenir una línia clarament oposada al dret a l'autodeterminació, és una de les veus socialistes més condescendents a l'hora, per exemple, d'apostar per solucions que afavoreixen l'alliberament dels dirigents independentistes empresonats. "Seria perfecte que els indults dels presos es tramitessin el més aviat possible", va dir la setmana passada en una entrevista a Catalunya Ràdio malgrat que el PSOE tot just n'ha refredat les expectatives.

El PSC ha refermat la seva "total confiança" en Marín en tota circumstància. També ara que està situada de nou en l'ull de l'huracà de la investigació policial (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205695/cas-consell-esportiu-hospitalet-caixa-mig-milio-sobresous-multes-coctels?rlc=p1>) . Tot just dimarts tuitejava la mítica frase *You may say I'm a dreamer, but I'm not the only one* per recordar els 40 anys sense la veu de John Lennon. Pràcticament, els mateixos anys que fa que va entrar per la porta del PSC, que li retorna en aquests moments una fidelitat que ella no ha trencat en cap moment.